

KÖRLEVÉL

Budapest–Fasori Evangélikus Egyházközség

2017. Reformáció

Lelkészi Hivatal: 1071 Budapest, Damjanich 28/B. • Tel/fax: (+36 1) 3222 806
fasor@lutheran.hu • fasor.lutheran.hu • facebook.com/bpfasor

Reformáció 500 jegyében ünneplő Testvérek!

Valójában csak Isten számít! Őérte és megújító műve miatt ünnepelhetünk félévezredes jubileumot. Ahogyan a reformátorok idején, most is Ő számít egyedül! Kiváltságunk pedig az lehet, amikor színes ünnepi helyzetek közben is maga Isten számít figyelmünkre, szeretetünkre, hűségünkre, hangunkra, és csendünkre. Korunkban nem kevésbé számít alázatunkra, hogy neki engedelmeskedve fogadjuk kegyelme jeleit, legfőbb ajándékait; életformáló ígését, nekünk terített asztalának jegyeit, a terheinktől oldozó bűnbocsánat ajándékát, vagy a keresztségben kapott ígélet elevenségét. Mindezeket keresztül, ha Ő

A Szerzők, az Éghajlat Könyvkiadó és a Keresztény Értelmiségek Szövetsége
tisztelettel meghívja önt és barátait

OKTÓBER 26-ÁN (CSÜTÖRTÖKÖN) 18 ÓRÁRA
A BUDAPEST-FASORI EVANGÉLIKUS GIMNÁZIUMBA
(1071 Budapest, Városligeti fasor 17-21.)

BOGÁRDI SZABÓ ISTVÁN
GÁNC S PÉTER
VERES ANDRÁS

HIT ÁLTAL

című kötetének bemutatójára

Laudációt mond

RÉTHELYI MIKLÓS
nyugalmazott miniszter

Könyvünk a helyszínen kedvezménnyel megvásárolható

Tisztelettel várjuk!

Éghajlat Könyves Kávézó 1117 Budapest, Karinthy Frigyes út 9.
tel.: 06 (1) 361-11-51 konyves.kavezo@eghajlat.hu www.eghajlat.hu

számít igazán, megerősítést és a mellette elköteleződő hitet.

Fasori evangélikusok nemzedékek óta, számunkra fontos helyen, száztizenkét éve a Fasori Gimnázium, csaknem tíz éve pedig a Reformáció Park tözsomszedságában erőt meríthetünk a megtestesült szeretet, Jézus ragyogó öröméből, megváltónk művéből, halála és feltámadása erejéből! Áldó jelenlétében menedékre, biztos támaszra, azaz „erős várra” lelhetünk életkortól függetlenül! Amikor Ő

számít, akkor hozza a konfliktusok között is a megbékélést, ad töltetet hiteles és felszabadult szolgálatra, tőle nyert élethivatásra. Nemzedékünkben is ösztönöz az egyedül neki megfelelni kész misszióra evangélikus egyházunkban.

Testvéreim, mindezekért október havában, jubileumi alkalmakon és az utána következőkben valójában csak Isten számít! És ő valóban számít ránk, számol velünk: Krisztusban megújult emberségünkre!

Aradi György

Szeptember

Az ELCA (Amerikai Evangélikus Egyház) hatodik alkalommal küld Magyarországra fiatal misszionáriusokat, akik a helyi evangélikus egyházközségekbe és roma községekbe bekapcsolódva végzik egy éven keresztül a szolgálatukat (YAGM program).

Az idei kibocsátó istentiszteleten a Fasori Evangélikus Templomban találkoztak mentoraikkal.

Rachel Eskesen igehirdetését követően a 11 fiatal misszionárius imádságban kérte Isten segítségét küldetéséhez.

Gáncs Péter elnök-püspök igehirdetése

Elhangzott el az evangélikus-református közös zsinati ülésen, Budapesten, 2017. október 13-án.

Többféle kapcsolópontot találhatunk az evangéliumi történet (Mk 4,35-41) és a reformáció eseménye között.

Mindkettő egyfajta szélviharra indul, akárcsak az egyház pünkösdi születése. A szél okozhat bizonyos károkat is, de ugyanakkor felfrissíti, megtisztítja a levegőt, letöri a száraz ágakat, felkavarja az állóvizet, kimozdítja a szélcsendben bénán veszteglő hajókat, így az egyház hajóját is.

Az ébresztő szélviharban ugyanakkor súlyos, egész egzisztenciánkat, létünket érintő kérdések is megfogalmazódnak. Ilyen klasszikus és megkerülhetetlen kérdés az Istentől kapott küldetésével küszködő Jónás kínzó gyónó kérdése a háborgó tengeren: vajon, miért támadt ez a vihar?!

Az erre adott őszinte, bűnvalló és bűnbánó válasza: az első lépés a gyógyulás és szabadulás felé vezető úton: „énmiattam támadt ez a nagy vihar...” (Jón 1, 12)

Közismert, hogy Luther Márton istenkereső viaskodásában is milyen döntő szerepet játszott az a bizonyos viharélmény, amely először a kolostor falai közé vitte, ahonnan később az ígét élővé és hathatóvá tévő Lélek továbbvezette, egészen az 1517. október 31-én fellángolt lelki forradalomig, ha úgy tetszik: ébredési mozgalomig...

A reformáció vihara is az emberek, az egyház bűnei, hitetlensége és engedetlensége miatt támadt. De a cél nem a mindent elpusztító ítélet volt, hanem a gyógyulást hozó megtisztulás, a szabadulás, az evan-

gélium fényében és erejével.

Figyeljünk most arra, hogy alapigénkenben, a sötét, viharos tengeren milyen sorsdöntő, egész életünket átformáló, reformáló kérdések hangzanak fel!

Az első ilyen kérdés a tanítványok Jézust felébresztő, szinte már-már vádaskodó kérdése: „Mester, nem törödsz azzal, hogy elveszünk?” Jézus nem reagál a

méltatlan gyanúsításra, hiszen Ő olyan-nyira törődik velünk, hogy a szó legszorosabb értelmében megtöretik érettünk nagypénteken, a Golgotán.

Ő meddő vita helyett azonnal cselekszik: egyetlen szavával, mozdulatával lecsendesíti a háborgó tengert.

Majd pedig döbbsen tanítványai felé fordul, hiszen az ő szívükben még mindig nincsen nyugalom: ott háborognak, örvénylenek a hitetlenség sötét hullámai. Nekik szegezi szívbemarkoló, önvizsgálatra indító kérdését: „Miért féltek ennyire? Még mindig nincs hitetek?”

Ez Jézus, de egyben a reformáció központi kérdése, hiszen a reformáció is, akárcsak pünkösd, lényegét tekintve Krisztus-ünnep.

A Mester Lukács evangéliumában így vall az Őt leginkább foglalkoztató, kínzó kérdésről: visszajövelekor „vajon talál-e hitet s földön?” (Lk 18, 8)

Luther Márton is a hitben találta meg Isten életmentő ajándékát, amikor a Lélek szele felizzította és lánggra lobbantotta számára a Római levélben, hamu alatt rejtőző habakuki prófécia paraszát: „Az igaz ember hit által fog élni.” (Rm 1, 17)

Korunk egyik legfenyegetőbb veszélye, hogy Istennek ez a két páratlan ajándéka, a hit és az élet elszakadnak egymástól. Ennek keserű, mérgező gyümölcse a hitetlen élet, illetve az élettelen hit pusztító üressége. Ebből következik, hogy az élő Istenben bízó élőlények helyett mindentől és mindenkitől rettegő félőlényekké torzulunk.

Erre a veszélyre irányul Jézus radikális, azaz a gyökereket vizsgáló kérdése: „Miért féltek ennyire? Még mindig nincs hitetek?”

S a megrettent tanítványok őszinte viszontkérdésében valójában ott rejlik a válasz: „Ki ez, hogy a szél is, a tenger is engedelmeskednek neki?” Szükségszerű és elkerülhetetlen, hogy félnek és hitetlenek, mert még kérdés számukra: ki az, akivel egy csónakban utaznak?!

Kicsoda Jézus Krisztus számomra? Ez életünk, életem, életed mindent eldöntő, egzisztenciális kérdése, amire a reformátorok immár ötszáz éve nemcsak választ kerestek, de választ is találtak.

Luther Márton klasszikus hitvallását sokan ismerjük, talán meg is tanultuk a

Kiskátéból a konfirmációi vizsgára:

„Hiszem, hogy Jézus Krisztus – az Atyától öröktől fogva született valóságos Isten, és a Szűz Máriától született valóságos ember – az én Uram, aki engem, elvesztett és megítélt embert megváltott, vagyis minden bűntől, a haláltól és az ördög hatalmából megszabadított, és magáévá tett, nem arannyal, sem ezüsttel, hanem szent és drága vérével, ártatlan szenvedésével és halálával, hogy egészen az övé legyek, az ő országában őalatta éljek, és neki szolgáljak örök igazságban, ártatlanságban és boldogságban, mert ő feltámadt a halálból, él és uralkodik örökké. Ez így igaz!”

De ugyanezt idézhetem kissé tömörebben a Heidelbergi Kátéból is:

„Mi a te egyetlenegy vigasztalásod életedben és haláloedban? Az, hogy mind testemmel, mind lelkemmel, életemben is, meg halálomban is nem a magamé vagyok, hanem az én hűséges Üdvözítőmnek, Jézus Krisztusnak a tulajdona.”

Az ötszázadik évforduló lehetőség arra, hogy a Lélek frissítő, ébresztő szelét kérve megújuljunk személyes hitünkben és annak bátor megvallásában.

A jubileum esély, hogy megerősödjünk közös küldetésünkben itthon, közös földi hazánkban. Ugyanakkor ne feledjük, hogy úton vagyunk a közös mennyei hajlék felé, a mennyei Jeruzsálem felé, ahol nem fogunk többé külön templomokban ünnepelni, mert nem lesz templom abban a városban, ugyanis „az Úr, a mindenható Isten és a Bárány lesz annak temploma”. (Jel 21, 22)

Közös Urunk áldjon, őrizzen és vezessen minket tovább ezen az úton!

Ámen.

Közös forrás, közös cél

Aradi György evangélikus lelkésszel beszélgetett a Fokolare lelkiségi mozgalom Új Város folyóiratának munkatársa reformációról, ökumenizmusról, evangélikusok és katolikusok kapcsolatáról.

Új Város: Ön a Budapest-Fasori Evangélikus Egyház-község lelkésze. Mit érdekes tudnunk a gyülekezetéről?

A gyülekezetünk körzetében folyó misztions munkának a gyökerei már megvoltak a hatodik és a hetedik kerületben, a Pesti Evangélikus Egyház Deák téri Egyházközségében és a Deák Téri Evangélikus Gimnáziumban. Ez a közösség mintegy kinőve saját iskoláját, a millenniumi év környékén új helyet keresett magának. Itt, Erzsébetvárosban, a rohamosan fejlődő új városrészben találtak 2-3 olyan telket, ahol megépítették a templomot és a Fasori Evangélikus Gimnáziumot, a polgárosodott evangélikus közösség neves iskoláját, amely aztán több Nobel-díjas tudós és más területeken is sokat alkotó művész, kutató alma mater-eként vált világhírűvé. Budapesten máig hangsúlyos szerepet tölt be a Fasori Evangélikus Egyházközség. Egyfajta szellemi központként működik. Amellett, hogy a helyben élő vagy családi kapcsolatok révén ide kötődő emberek közösségeként szolgál, sokan vissza-visszatérnek azok közül is, akik a Fasori Evangélikus Gimnáziumban egész életükre szóló lelki alapot kaptak, és ezért otthon érzik itt magukat. 2015-ben, a templomszentelés százöt éves jubileumán az egyházközség választott egy jelmondatot: „Fasori evangélikusok az evangéliumért: hittel, nyitottan, közösségben.” Ez a három szó külön-külön is jellemzi az egyházközségünket. A faso-

ri gyülekezetben egyszerre vannak jelen nyugdíjas, idős, özvegy emberek olyanokkal, akik aktív korúak, vagy éppen fiatal családostok. Kétkezi munkások és vállalkozók, értelmiségiek és vezető művészek együtt alkotnak közösséget. Közös kincsünk: az evangélium. A hitélet, az ige sokféle embert összeköt.

ÚV: Hogyan készül az egyházközségük a reformáció kezdetének 500 éves ke- rek évfordulójára?

A reformáció ötszázadik jubileumát úgy ünnepeljük, mint ami közös tartalmakról szól, nem pedig a különállásról. Szimbolikus erejű volt, hogy tavaly október 31-én, a 499-es reformációi ünnepi istentiszteletünkre meghívtuk a velünk egy körzetben szolgáló katolikus papot, Nagy Károly atyát, a Rózsafüzér Királynéja templom plébánosát. Gyülekezetünkben talán még nem is fordult elő, hogy ezen a tradicionális emléknapon római katolikus, helyben illetékes igehirdető mondta volna el az evangélium üzenetét. Ennek az évadnyitónak mindenképpen fontos jelentése van. 2017-ben több kiemelt napot szerveztünk az ökumené szellemében. Pünkösd előtt nem sokkal a Fasori Gimnázium adott otthont az ökumenikus lelkészörök országos találkozásának, ahol arról beszéltünk, hogy a reformációnak milyen közös üzenetét tudjuk a különböző felekezetekben megélni. A „Szembenállástól a közösségig” mottó-

val rendezett eseménynek a helyi lelkész-körünk lehetett a házigazdája, és nagyjából hatvanan vettünk rajta részt. Itt volt *Beer Miklós* katolikus püspök atya, fontos teológiai előadást hallhattunk *Farkas Attila* katolikus és *Béres Tamás* evangélikus rendszeres teológusoktól. Pünkösdhétfőn pedig egy fesztiválszerű napot szerveztünk. Erre elsősorban az erzsébetvárosi protestáns felekezetekkel készültünk, de nekünk, evangélikusoknak nagyon egyszerű volt: szeretnénk, hogy egy fontos katolikus egyházi vezető is részt vegyen az ünnepen. Nagy örömünkre elfogadta a meghívást *Mohos Gábor*, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia titkára, aki az istentisztelet liturgiájában és a teológiai fórumbeszélgetésen is részt vett. Úgy gondolom, hogy mi evangélikusok a híd szerepet tölthetjük be a katolikusok és a többi protestáns felekezet között.

tenben, mindig beteg öntudattal bír. Nagyon fontos mondata Jézusnak a főpapi imában elhangzó „Legyenek mindnyájan egyek”. Ő látja az apostolok életét, akiket aztán kiküld a nagy feladattal, hogy hirdessék a haláláról és feltámadásáról szóló örömhírt. Az evangéliumokból kiderül, hogy Jakab, János, Péter, Máté és a többiek különböző karizmákat kaptak, és ahogy a szélrózsa minden irányába elindulnak, akár önálló mozgalmakat is létrehozhatnak! De bármennyire különbözőek a habitusukat tekintve, a fülükbe meg a szívükben Jézus szava visszhangzik, aki miatt ők egyek. Én erre tenném ma is a hangsúlyt: hogy egy a forrása a hitünknek, és közös cél felé tartunk. És ez nem formális egységet jelent csupán, hanem, hogy egy az elhívásunk gyökere, hiszen az elhívó maga az Isten!

Kovács Bertalan

ÚV: Vajon tényleg hiszünk az egyetemes egyházban?

Pontosítanék: hisszük az egyetemes egyházat. A Szentháromság egy Istenben való hit mellett az egyházat, mint Isten ajándékát fogadjuk el. Az evangélikus egyház hitvallása szerint, ahol az evangéliumot tisztán hirdetik és a szentségeket helyesen kiszolgáltatják, és ahol a szentek közösségben vannak együtt, ott van jelen az egyház. Tehát az egyházat mi tényleg a „katolicitásában”, azaz egyetemességében értjük. Nekem nagyon tetszik az „egész-séges” egyház, mint fordítási lehetőség. Minden egyes testrész csonka, hiányos, ha nem tud a másikról. Az a felekezetiiség, amelyik nem tud arról, hogy egyek vagyunk a Szentháromság egy Is-

Barczy Gyuláné (1926-2017)

Szomorú szívvel vettük a hírt, hogy *Barczy Gyuláné*, *Kati néni* október 1-én, életének 91. évében, türelemmel viselt, hosszantartó betegségében elhunyt. Kati néni születésétől haláláig törzsgyökeres fasori volt. A Fasori templomban keresztelték, itt konfirmált, rendszeresen járt a templomba, a Biblia-kör meghatározó tagja volt. Nőként, amikor erre lehetőség nyílt, szinte elsőként lett a gyülekezet presbiterre. Haláláig is tiszteletbeli presbiter.

Amikor az 1980-as évek elején felelős könyvelői beosztásából nyugdíjba ment, *Szirmai Zoltán* esperes kérésére elvállalta a gyülekezet és a Damjanich u. 28/b. ház gazdasági ügyintézését. Ez a feladatkör, melyet nagy gondossággal, precízen – a kor adottságainak megfelelően „papír alapúan” – végzett, hamarosan kibővült a mai értelemben vett hivatalvezetői munkakörrel. A gyülekezet vezetőségi tagjaként részt vett és előkészítette a zárszámadásokat és az évi költségvetés tervezeteket. A fasori gyülekezetért végzett munkájából hivatalosan 2006-ban vonult nyugalmába.

Egészségi állapotának romlása nem befolyásolta hithű életét. Mindig tájékozott volt Egyházunk életében zajló eseményekről, az Evangélikus Élet rendszeres, a Fasori Hírlevelek figyelmes olvasója volt.

Példamutató, hittel teli életének minden emléke, személyiségének varázs a Fasori Gyülekezet tagjai számára megőrzendő és továbbörökítendő feladat kell, hogy legyen.

Temetése nagy részvétel mellett 2017 október 6-án a galgagyörki felújított mű-

emléki templom temetőjében volt. Temetésén *Mekis Ádám* esperes hirdette a vigasztalás ígését Pál I. Korinthusiakhoz írt levele 13. fejezetének 13. verse, a „szereetet himnuszának” záróverse alapján. A Fasori Gyülekezetet *Szirmai Zoltán* esperes, *Aradi György* fasori vezető lelkész, *Dr. Gálos Miklós* tiszteletbeli felügyelő, aki a sírnál néhány mondattal emlékezett Kati néni fasori szolgálatáról, *Jónásné Edit néni* és *Liptayné Kati* képviselték, elhelyezve a gyülekezet koszorúját. A gyülekezetet ért veszteségről pedig a templomon és a gyülekezeti központon kitett fekete zászló és a vasárnapi Istentiszteleten (2017. október 8.) elhangzott közös imádság adott tájékoztatást.

Dr. Gálos Miklós tb. felügyelő

MÁRTON NAPI ORGONAEST

MEKIS PÉTER

organaművész koncertje

**2017. november 11-én
este 7 órakor**

**a Fasori evangélikus templom
Angster-orgonáján.**

A hangverseny kettős fonalát az istentisztelet állandó részeinek (missa ordinarium) megzenésített tételei és lutheránus korálok különböző feldolgozásai alkotják. A reformációt követő zenei életben, különösen J. S. Bach életművében meghatározó szerepe volt a koráloknak, köztük Luther énekeinek. A hangverseny folyamán több organamű idézi fel ezt a zenei és teológiai kincset, melyekhez különböző stílusú, főként a liturgikus elemeket megjelenítő szóló énekes művek kapcsolódnak Selmeci Noémi (szoprán) közreműködésével. J. S. Bach művei mellett olyan szerzők művei csendülnek fel, akiknek zenei gondolkodásmódját alapvetően meghatározta a korál és akik méltó módon továbbfűzték a reformáció zenei és lelki gondolatait. Emellett ösbemutatóként elhangzik Mekis Péternek a reformáció szellemében alkotott, szoprán szólóra és orgonára komponált műve, mely tartalmilag egy Luther korál és Pál apostol Rómabeliekhez írt levelének gondolatai köré szerveződik.

**Szeretettel hívjuk a reformációi jubileumi évad egyházzenei estjére!
A belépés díjtalan! Önkéntes adományokat szívesen fogadunk!**

Ökumenikus együttlét, avagy pünkösdi ünnepe a Fasorban

Lehet közösen, közösségben és családi hangulatban ünnepelni pünkösdi ünnepét! A budapesti Reformáció parkban szervezett pünkösdhétfői együttlét megmutatta, hogy egy igazán felszabadult és sokrétű ünnep is lehet a pünkösdi találkozás. Egy példavértékű alkalmon jártunk.

A Budapest VII. kerület gyülekezeteinek szervezésében Erzsébetváros baptista, evangélikus, metodista és református gyülekezetei együtt ünnepelték pünkösdi ünnepét, valamint a reformáció ötszázadik évfordulóját. De nem csak a kerület volt jelen, hanem a város számos más gyülekezete, többek között a pesti evangélikusok is csatlakoztak a közös ünnephez, így valódi ökumenikus közösségben élhettük át pünkösdi üzenetét.

„Mert az igaz ember hitből él” (Gal 3,11) alapján Gáncs Péter evangélikus elnök-püspök igehirdetésében hangsúlyozta, hogy az első pünkösdkor nem valami elvonatkoztatott nyelven szólaltak meg a tanítványok, hanem „úgy szólt az ige, hogy mindenki a saját nyelvén értette meg

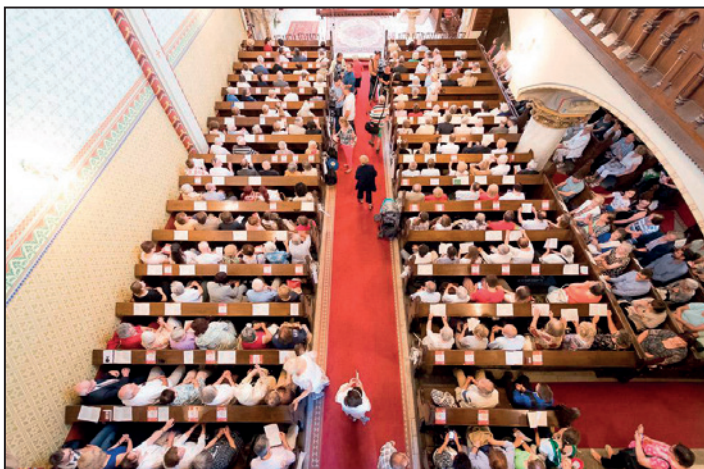
Isten üzenetét. Ez az a fantasztikus csoda, ami a pünkösdi lényege és ezt ismerte fel a reformáció is: anyanyelven kell, hogy megértsem, hogy mit akar velem az Isten”.

A minden korosztályra gondoló egész napos rendezvény bebizonyította, hogy egy egyházi ünnep túlmutathat a megszokott határokon. A gyermekekre gondolva a szervezők ugrálóvárral, játékos foglalkozásokkal, állatsimogatóval és aszfalt-rajzolással is készültek.

A park mentén a gyülekezetek pavilonjai, reformációi nyomda, és a Gyülekezeti és Missziói Osztály sátra is helyet kapott, de jelen volt a Luther, a Kálvin és a Harmat Kiadó is. És ha már a reformátorok szóba kerültek, ne feledkezzünk meg arról sem, hogy a Reformátorok sörén kívül

magukkal a reformátorokkal is találkozni lehetett, ugyanis interaktív módon ismerhették meg a gyülekezetek tagjai és az arra sétálók a reformáció üzenetét és annak korát.

A zenét kedvelők is igazi csemegében részesülhettek: a Bolyki Brothers, a Korál-sziget és a Szélrózsa Band is színpadra állt.

A gimnázium dísztermében a reformáció emlékévkapcsán két fórumbeszélgetést is szerveztek. *Csepregi András* moderálásával *Gáncs Péter*, *Khaled A. László*, *Kübler János* és *Somogyi Péter* a reformáció üzenetéről beszéltek.

A másik fórumbeszélgetésen *Galambos Ádám* kérdései alapján *Kodácsy Tamás*, *Kodácsy-Simon Eszter* és *Mohos Gábor* az ökuméné lehetőségeiről, valamint az egyház mai kihívásairól folytattak disputát.

Az egész napos rendezvényről – melynek Erzsébetváros Önkormányzata és a Pesti Evangélikus Egyházmegye voltak a kiemelt támogató – az evangélikus.hu kérdésére *Gáncs Péter* elnök-püspök elmondta: „Öröm, hogy olyan pünkösdi ünnepet élhetünk ma át a Fásorban, ahol a családi együttlét, a gyülekezeti közösség és a jó hangulat egyszerre jelen van.”

A reformáció ötszázadik évében szervezett közös pünkösdi ünnep kapcsán csak abban bízhatunk, hogy ez nem egy egyszeri alkalom volt, hanem lesz folytatás

Galambos Ádám
Fotó: Kiss Tamás

Forrás: <http://www.evangelikus.hu/cikk/punkosd-17-fasor>

Testvérgyülekezeti hírek

Trostbergi kapcsolat Bonyhád: „Megtermi gyümölcsét”

Trostbergi testvérgyülekezetünkől hárman csatlakoztak a 2017. július 6. és 9. között Bonyhádon rendezett Bajor-Magyar Testvércapcsolati Találkozó 25 éves jubileumához. *Wolfram Hoffmann* lelkész testvérünkkel és a magyar kapcsolatokért felelős *Sabine Wiesenarter* presbíterasszonnyal nem csupán jóízű beszélgetésben idéztük fel az elmúlt évek élményeit, hanem a „Megtermi gyümölcsét / Früchte tragen” mottó jegyében együtt ültettük

szilvafát a bonyhádi evangélikus iskola-központ udvarán. Fasori gyülekezetünket *Dévai György, Egeres Ágnes, Dr. Hullán Lehel, Simon Attila* és e sorok írója képviselték az együttléten. Örömrökre, a kapcsolat egykori „külügyes” kezdeményezőjével, *Szirmai Zoltánné Matikával* is találkozhattunk.

Legközelebb 2018-ban, május 9-13 között érkeznek hozzánk 12 fős csoporttal Trostbergből testvéreink. (AGy)

Norrköpíngi kapcsolat Kvarebo Kyrkokör estje az Ars Sacra fesztiválon

Norrköpíngi testvérgyülekezetünk Kolmården-Kvarebo közösségének kórusa alapításának 80. jubileumát ünnepelte Budapesten, 2017. szeptember 23-24-én. Szombaton az Ars Sacra Fesztivál kereté-

ben csatlakoztak színes kórustalakkal templomunk programjához *Annika Widerted* vezetésével, majd szeretetvendégség keretében ismerkedhettünk. Vasárnap a délelőtti istentiszteleten éltük meg a kö-

zösséget: az énekkar liturgikus megszólalásaiban és *Liza Hagberg* lelkesítő igehirdetésén keresztül.

Gyülekezetünk számára az egymást hordozó imádság jeleként kolmárdeni zöld márványból készült gyertyatartót ajándékoztak Krisztus monogrammal ellátott gyertyával.

Vándorcserkész Világtalálkozó

Szilassy Péter, a 16. sz. Martin György Cserkészcsapat parancsnoka idén nyáron Izlandon részt vett a 15. Vándorcserkész Világtalálkozón. Utazásához gyülekezetünk közreműködésével hozzájárult Erzsébetváros Önkormányzata. *Fasori cserkészek: 16.cserkesz.hu*

Toronyélmény a Fasorban

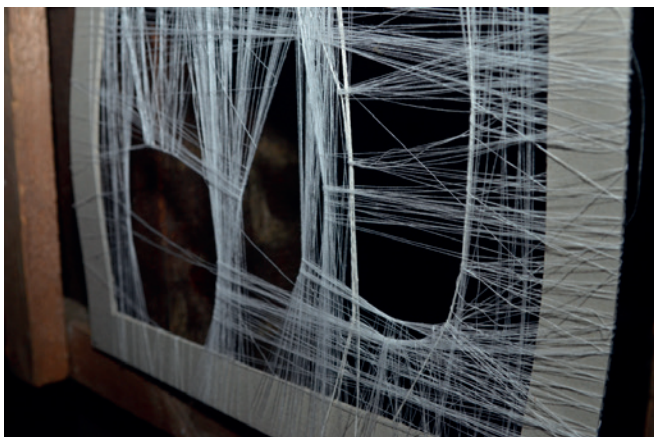
Az Ars Sacra rendezvénysorozat részeként különleges installációt lehetett megtekinteni 2017. szeptember 23-án a budapest-fasori evangélikus templom tornyában. Mi is ott jártunk.

A zeneszerzőkből, zenészekből és képzőművészekből álló *Hermina csoport* különleges audiovizuális alkotásokkal, élőzenével, fény-tér-installációkkal várta a látogatókat a fasori evangélikus templom tornyában, ahol 12 fős csoportokban lehetett körülnézni.

A kiállítás a reformáció ötszázadik évfordulójához és az Ars Sacra 2017-

es mottójához („Ne féljetek!”) egyaránt kapcsolódott. A cím Luther Márton úgynevezett toronyélményére utal, amikor a wittenbergi kolostor toronyszobájában a Bibliát olvasva világossá vált előtte, hogy Isten kegyelmes hozzánk, függetlenül attól, mi milyenek vagyunk; valójában ez a felismerés indította el a reformációt.

„Luther élménye felszabadító volt akkor és ma is. Ezen kívül pedig hívők és nem hívők számára egyaránt fontos üzenet, hogy Luther mert saját maga értelmezni egy szöveget, elvonatkoztatni korának beszűkült, intoleráns és bűntudatkeltő gondolkodásmódjától és kimondani, amit megértett. Alapvető üzenete a toronyélménynek: merjünk gondolkodni, és nem kell feltétlenül elfogadni azt, amit mások ránk akarnak erőltetni. Ma is fontos felhívni a figyelmet a művészet, gondolkodás, értelmezés szabadságára, ezáltal a reformáció üzenetéből is megérthetünk valamit. A transzcendenssel való találkozás pedig nem feltétlenül félelmetes, hanem felszabadító is lehet. Merjünk szembenézni a félelmeinkkel, ne tartson vissza senkit

Péter, Váczi Dániel – nevében is az esemény felhívásában.

És valóban, egyedülálló élmény, spirituális, lelki és kézzelfoghatóan tapasztalati utazás volt a toronyélmény. Sajnáljuk, hogy csak ezen az egyetlen napon lehetett mód rá, hiszen a torony máskor nem látogatható. De *Aradi György* fasori lelkész biztatott bennünket, ha sikerül megoldani, hogy legalább nyolc

a templomtorony látogatásától a tériszony, a kortárs művészetektől vagy a szakrális témáktól való idegenkedés!” – írta *Peternák Anna* az alkotótársak – *Ádám Zsófia, antalaci, Balogh Máté, Bolcsó Bálint, Csábi Ádám, Lakatos Áron, Muntag Lőrinc, Nádas Eszter, Nagy Zsófia, Peternák Anna, Piros Boróka, Rubik Ernő Zoltán, Tornyai Dóra Zsuzsa, Tornyai*

ember szakszerű vezetésével végig lehessen sétálni a toronyban, elképzelhető, hogy máskor is sor kerülhet rá. Addig is videónkban mutatjuk be, milyen is volt ott lenni.

Szöveg és fotó:

Horváth-Bolla Zsuzsanna,

Forrás: <http://www.evangelikus.hu/fasori-toronyelmeny>

Az első toronyélményben konfirmált fiataljaink részesültek (cikk: 24. old.)

Simon Attila: A PATAKON TÚLRÓL

Sanyi bár már régen kikérte magának, hogy Sanyikának szólítsák, főleg, hogy egy nap múlva ünnepelte volna az ötödik születésnapját. És bár majdnem öt éves volt, mégsem szívesen merészkedett messze a biztonságot nyújtó házból. Biztonságos volt ez a menedék, messze a rókák útvonalától, messze nagy réten álló öreg tölgytől, amit az falubeli fiúk csak „baglyosnak” hívtak, és – ami Sanyinak a legjobban számított – messze a pataktól, a víztől, amitől Sanyika mindig is rettegett. Maga sem tudta miért, de legszívesebben – biztonságos ház ide vagy oda – még messzebb költözött volna a kis csermelytől, amelyben a legnagyobb esőzésekkor is éppen csak folydogált egy kis víz, kedvesen csörgedezve a kerek erdő legszélső fái között. Egyszer, amikor barátai útnak indultak, hogy barátjuk születésnapján felfedezzék a patakon túli kis tisztást, Sanyi kijelentette: – Én bizony nem megyek. Ott az a víz. Az félelmetes és veszélyes is! Barátai ráhagyták, így nélküle folytatták felfedező útjukat, és a kíváncsi Sanyi elkísérte őket, amíg csak lehetett, pontosabban, amíg csak mert, éppen az udvar végén álló fészerig, onnan csak szemével követte a távolodó barátait, amíg az erdő fái között el nem tűntek. Mire beesteledett a két fiú visszatért, és nevetve számoltak be élményeikről és kalandjaikról, amelyek a patak túlsó partján történtek velük.

Sanyi este a takaró alatt csendesen sírt. Egyszerre volt nagyon kíváncsi, és vonzotta a patak túlsó partján lévő idegen és felfedezni való világ, de nagyon félt.

Másnap reggel édesanyja korán ébresztette, még csendes volt a ház, és szürkület-

be burkolózott a táj. Anya a kisfiát hátára kapva együtt indultak nagy léptekkel az erdő felé, és a szomszéd kertet megkerülve végül egy dombra értek, ahonnan jól látszott a kis patak medre. Leültek és vártak. Egyszerre özek jelentek meg, keresve a vizet, és oltva szomjukat kecsesen szökellve iramodtak tovább. Most róka család jött, ittak ők is, és a rókamama nyelvével tisztogatni kezdte a csurom vizes lucskos rókagyerekeket. Aztán egy csapat madár jött, vidáman fürödve, majd felfrissülve repültek tovább az egyre melegedő délelőtti napsütésben.

„Látod kisfiam, a víz bár hatalmas is tud lenni, mégis az élet forrása. Oltja szomjajadat, táplál, megtisztít, sőt hátára vesz. Nincs mitől félned, ha ismered őt.”

Sanyika nézett a patakmeder felé, látta az állatokat, akik mind hódolatukat tették a víznél, és szinte megköszönve a sok jót, amit tőle kaptak, vissza-visszanézve hagyták maguk mögött a kis erecskét. Sanyika valahol legbelül tudta: szeretné megismerni a vizet, ami szomjat olt, ami megtisztít, ami életet ad. Hiszen ő már 5 éves!

Nem őt, hanem éppen ötszáz évvel ezelőtt élt egy Luther Márton nevű ember,

aki észrevette, hogy az emberek lelki élete nagy bajban van, és Istent olyannak látják, aminek nem kellene: szörnyű és kegyetlen Úrnak, aki kíméletlenül bünteti azt, aki nem követi mindenben akarátát. Luther, aki a legtöbb akkor élt emberrel ellentétben olvashatta a Bibliát rájött: bizony Isten valami egészen más: Ő kegyelmes, megbocsátó Úr, akit érdemes megismerni, és akinek barátságából az ember megtisztulhat és életet kaphat, és aki a hátán hordoz, ha hagyod, hogy barátságba lépjen veled, olyan, mint az „élő víz”. Luther Márton ezt a megérzését nem rejtette véka alá, mindenhol világággá kürtölte: Isten azért hív minket, hogy barátságban, bizalmi kapcsolatban legyünk vele. Hogy ezt a nagyszerű hírt tovább adja, 1517 októberében ki is tűzte ezeket egy németországi város templomának kapujára (Wittenberg), ennek pedig éppen ötszáz éve. Hosszú élete során lefordította az Újszövetséget, hogy mindenki saját szemével is elolvashassa az megbocsátás Istenéről szóló örömmüzenetet, az Evangéliumot. Követői éppen ezért ma ennek az örömhírnak a továbbadóiént élnek a világban: ők az evangélikusok. Éppen 500 éve! Boldog szülinapot!

A Luther-rózsa az evangélikusok címere. Milyen jeleket találsz meg benne? Karikázd be a jókat, és kösd össze a jelentésükkel!

SZERETET TISZTASÁG FÉLELEM

JÉZUS VESZÉLY

Új hitoktató- lelkésszel gazdagodott fasori munkatársi körünk.

**Ajánljuk bemutatkozó írását
testvéreink figyelmébe.**

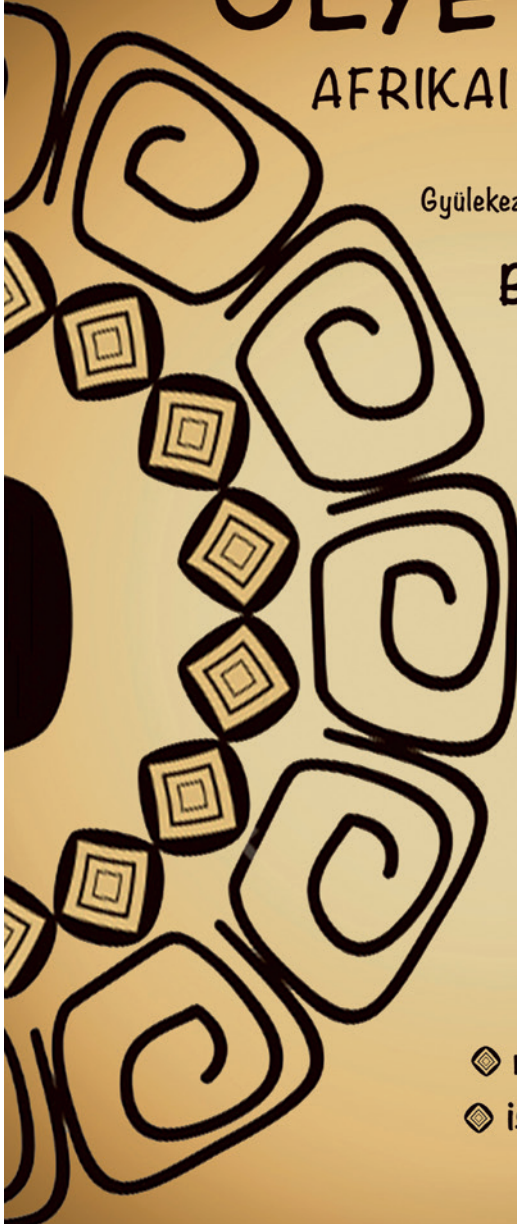
Seben Glória vagyok, 1984-ben születtem, Kaposváron. Édesapám, Seben István evangélikus lelkész volt egy kis somogyi faluban, Ecsenyben, így ismerkedt meg édesanyámmal, aki a szomszéd faluból származott. Egy éves koromban Tolnanémedire költöztünk, majd a rendszerváltáskor a Nógrád megyei Galgautára, később Legéndre. Evangélikus gimnáziumban érettségiztem 2002-ben, Aszódon, hatosztályos képzésben. A Pécsi Tudományegyetemen diplomáztam pszichológia szakon 2008-ban. Az egyetem évek alatt kerültem kapcsolatba a MEKDSz (Magyar Evangéliumi Keresztény Diákszövetség) pécsi diákkörével, és itt jutottam személyes hitre Jézus Krisztusban.

Már a pécsi évek alatt mozgott bennem az érdeklődés a Biblia, az eredeti bibliai nyelvek (a héber és a görög), valamint a teológia (az Istennel foglalkozó tudomány) felé. A diploma után megerősödött bennem az elhívás Isten szolgálatára, és felvételiztem az Evangélikus Hittudományi Egyetemre. 2008 szeptemberében Budapestre kerültem tehát a teológus otthonba. A teológiai évek alatt nagy törés volt a családom életében édesapám hirtelen halála. Három testvéremmel ezek után együtt Budapestre költöztünk egy közös albérletbe, innen költöztem

Mezőberénybe 2015 augusztus elején, ahol iskolalelkészi, majd 2016 szeptemberétől helyettes beosztott lelkészi szolgálatot is elláttam.

Parókus lelkészi alkalmassági vizsgálatomra 2017. május 31-én került sor, melyet Isten segítségével megálltam. Nehéz döntés volt, hogy a megkezdett szolgálatomat másra bízva új terepen folytassam-e szolgálatomat Mezőberény után, és ha igen, milyen terület legyen az. Isten ígéretében bízva: „veled leszek”, amely blogom jelmondata is, visszatértem Budapestre, ezúttal a Fasori Egyházközség körzetébe tartozó iskolákban tanítók főállású hitoktató-lelkészként. Még sokat kell tanulnom, de a kis hittancsoportok, és a remek munkatársi légkör már a tanév első napjától kezdve felszabadítóan hatnak rám. Céлом, hogy személyes kapcsolatba kerüljek tanítványaimmal, akiket ezáltal Jézus tanítványainak hívhatok el.

Az Evangélikus Hittudományi Egyetem doktorandusz hallgatója is vagyok, valamint a Szélrózsa Országos Evangélikus Ifjúsági Találkozó főszervezői csapatában is részt veszek, ahol a kamaszoknak szóló programokért felelek. Kérem a gyülekezet imádságait és támogató szeretetét, amely nélkül szolgálatom nem lehetne hatékony!

OLYE ÚTON

AFRIKAI ZENEI WORKSHOP

a Magyarországi Evangélikus Egyház
Gyülekezeti és Missziói Osztály támogatásával

BALATONSZÁRSZÓ

2017. NOVEMBER 3-5.

Meghívott vendég:

PEKKA NYMAN

a finnországi

Jakaranda kórus

vezetője

Házigazda az Izsóp

 tánc

 közös éneklés, zenélés

 többszólamú énektanulás

 reggeli és esti elcsendesedés

 ismerkedés az afrikai zenével

Jelentkezés: Jansik Tamás

+36 20 824 2987 tamas.jansik@lutheran.hu

Tábori beszámoló

2017 júniusában ismét meghirdettük gyermektáborunkat, amelyet idén is a Deák téri gyülekezettel együtt rendeztünk Csákváron. Az idei különleges év volt, a reformáció-jubileum kapcsán Luther Márton életének eseményei keretezték a tábor napjait. A reggeli áhítatok után kis csoportokban beszéltük meg a reformátor életének egy-egy eseményét, és egy hozzá tartozó zsoltár kapcsán igyekeztünk saját magunk is megfogalmazni érzéseinket és tapasztalatainkat. Esténként a frissen megjelent Luther rajzfilm és a nagy 2003-as Luther film segítségével helyezkedtünk

bele a reformátor életének szépségeibe és kihívásaiba. A délutánok különleges eseményeket tartogattak: a kézműves foglalkozásokon bibliai igéket nyomtatunk, kirándultunk, és akadályversenyt szerveztünk, melyekben lépten-nyomon megjelentek a reformáció vívmányai, és máig a világban máig megtapasztalható eredményei. A táborban gyülekezetünk-ből 16 gyermek érkezett, köszönjük a segítőknek, szülőknél és a gyermekeknek is, hogy igazán meghitt, bensőséges és sokszor vidám hangulatban ünnepelhettük együtt a reformáció emlékét!

S.A.

Az alábbi linken tekinthető meg a közszolgálati televízió felvétele, amely az egyik tábori napunkról készült: <http://nava.hu/id/3159029>.

További fotók: <https://photos.app.goo.gl/Vs6xGnkiwo8TMSd63>

Kedves Érdeklődő!

Szeptemberi nyitott workshopunk nyomán vezető társammal, Gocsman Jánossal meghirdetjük 12 alkalmasra tervezett Lélekkör pszichodráma csoportunkat. Mire vállalkozunk?

A közös munka során személyes történeteinkből indulunk majd ki, melyek gyakran látszólag hétköznapi esetek mentén artikulálódnak. A pszichodráma játékokban ezek az apróságok, amiket együtt meg is jelenítünk, megragadhatóvá és láthatóvá válnak. Jelenetről jelenetre haladva pontosabban beazonosítható témába ágyazódnak, ezzel új tájékozódási pontokat nyerünk. Ezek megragadásával életkérdéseink továbbgondolására kapunk esélyt, megerősödéssre, esetleg vigasztalódásra. Az együtt töltött sűrített időben lehetőségünk nyílna az ítélkezés nélküli befogadásra, a hétköznapiánál élmény telibb kapcsolódásokra, viszonyrendszereink apró korrekcióira, megküzdési stratégiáink bővítésére. Mindehhez a biztonságos keretet a módszer mellett a csoport megtartó és hordozó ereje adja.

J. L. Moreno a drámában megtalálta azt a nyelvet, amely által alapvető tapasztalásainkat képesek vagyunk érvényesen megszólaltatni. S bár történeteink sokszor ugyanazok, személyekként és életszakaszokként más és más fénytörésben tűnnek fel.

Várunk szeretettel!

Durst Móni

LÉLEKKÖR

Pszichodráma csoportot
indítunk

Durst Móni
drámatanár,
pszichodráma asszisztens

Dr. Gocsman János
HR vezető,
pszichodráma asszisztens

Időpont: havonta egyszer, szombati napon, 10:00-18:00
Első alkalomak: 2017. október 28., november 25.
Helyszín: 1071 Budapest, Damjanich u. 28/b.
Jelentkezés: moni.durst@gmail.com • 20/824-5355
janosgocsman@gmail.com

A Fasor új nemzedéke?

Szeretett Baba-Mama körünk kéthetente találkozik, minden hónap első és harmadik keddjén, a délelőtti órákban. Amíg a bábik a játsszószőnyegen gügyögnek, addig a picit nagyobbacska ide-oda totyognak – mi pedig fél szemünket mindig rajtuk tartva beszélgetünk. Lényegre törően, fesztelesen, őszintén, vidáman. Számon tartjuk, hordozzuk egymás problémáit, nehézségeit is. A babákban a jövő hitanosait, konfirmandusait, ifiseit, fiatal felnőttjeit – a Fasori gyülekezet jövőjét és megmaradását látjuk. „Amiket hallottunk és tudunk, mert ősünk elbeszélte nekünk, nem titkoljuk el fiaink előtt, elbeszéljük a jövő nemzedéknek: az ÚR dicső tetteit és erejét, csodáit, amelyeket véghezvitt. Tudja meg ezt a jövő nemzedék, a születendő fiak, és ha felnőnek, beszéljék el fiaiknak, hogy Istenbe vessék bizalmukat, ne felejtsek el Isten nagy tetteit.” (Zsolt 78,3-7)

MGyTK

MAMA-VALLOMÁSOK

„Milyenek vagyunk mi, baba-mamások? Sokfélék vagyunk és ezt nagyon szeretjük. Ami összeköt minket, hogy mindannyian nők vagyunk. Anyák vagyunk. Szeretünk beszélgetni. Szeretünk játszani. Szeretünk a gyerekeinkkel lenni.

Szeretünk otthonról kimozdulni. Szeretünk együtt lenni.” (Mácsai Ágnes)

„A két és fél éves lányommal fél éves kora óta járunk a baba-mama klubba. Ezek az alkalmak egyszerre vidám együttlétek és őszinte, mély beszélgetések. A lelki feltöltődés mellett új ismeretségeket, barátokat is köszönhetek a klubnak. Nagyon örülök ennek a lehetőségnek azért is, mert így minden második kedden garantált a jókedv, a gondolkodás, és nem utolsósorban a lányomnak lehetősége van a többi gyerekkel játszani, énekelni, ismerkedni.” (Zs. B.)

„A Baba-mama klub közös énekléseit nagyon szeretem! A kicsik ilyenkor mozdulatlanul, igazi csodálattal hallgatnak bennünket. Hasonló gondolkodású mamákat ismertem meg a közösségben, akikkel kéthetente nem csak a gyermeknevelési kérdésekben találtam beszélgetőpartnerekre egy tea mellett. A közös imádságok a kisgyermekünkkel együtt ezeket a szeretetteljes alkalmakat még meghittebbé tették számomra. Katalin gondoskodása, témafelvetései a kétheti klub alkalmakon minden találkozást emlékezetessé tettek.” (Fejes Tünde)

„Szuper a csapat, s sokszor erőt ad a hétköznapiakhoz, hogy megoszthatjuk, ki

hogyan éli meg a babás/ kisgyerekes életményeket! Örülök, hogy már két éve járhatunk ide, s a kisfiam is jól érzi magát, több kis barátja, ismerőse van már itt, s úgy érzem, ő is szívesen jön. Jó mindezt úgy tenni, hogy közben gyakran lelkileg is feltöltő kis üzenetet kapunk vagy olyan témát dolgozunk fel, ami segít a gyereknevelésben is.” (T. P. E.)

„Már egy éve, hogy csatlakoztunk a fasori evangélikus baba-mama körbe. Nyugodt szívvel mondhatom, hogy kisfiam otthonosan érzi magát ezeken az összejöveteleken, ahol eleinte félénken bújta az ölembe, ma már vidáman játszik, „rajzol” és bátran zongorázik kis barátaival. Úgy érzem ezeken az alkalmakon kicsit lehe-tőségem adódik nekem is pár órára elszakadni a házimunkától, a mindennapos mókuserékből.

Jó beszélgetni olykor komoly témákról, mint a vallás, a gyereknevelés gyönyörű, de sokszor embert próbáló kérdésein át a könnyed témáig, mint például egy érdekes film.” (D. A.)

Stop trying to make church 'cool'!

Ne akarjunk „menő” helyet csinálni a gyülekezetből!

Két évvel ezelőtt cikk jelent meg a Washington Post hasábjain a fenti címmel.

Szerzője a fájdalmas „hová tűntek, miért tűntek el a Z és Y generáció tagjai, az 1990-2000 után született fiatalok a templomokból” kérdést próbálja megválaszolni.

Még ha ez teljesen nem is sikerül neki, azt egy felmérés nyomán mindenképp tudunkra adja, mit NE tegyünk azért, hogy betöltsük ezt a főként nagyvárosi gyülekezeteink életében támadt ifjúság-ürt.

Menő zene, hippster-worship, hatásos színpadtechnika – nem ebben áll az Y és Z generáció Istenhez való visszahívásának értelmes és hosszú távra szóló megoldása. A fiatalok nem egy trendy istentiszteleti show-ra vágyanak.

„Szeretnék egy olyan istentiszteletet, amely nem szenzációhajhász, nem csillogó-villogó, vagy ‚partikulárisan releváns’. Bárhol tudok szórakozni. A templomban viszont nem arra vágyom, hogy engem szórakoztassanak. Azt szeretném, ha arra hívnának, hogy részt vegyek egy ősrégi-jövőbe mutató közösség életében.” – Vallja egy fiatal.

„Tele kétségekkel és kiábrándultsággal – nem egy jobban legyártott kereszténységet kerestem. Igazabb kereszténységet, egy sokkal hitelesebb kereszténységet kerestem. Kérdéseim voltak a tudomány és hit viszonyával, a bibliamagyarázattal és a teológiával kapcsolatban. Sajnos magamra maradtam a kétségeimmel.” – Vallja egy másik.

„A barátaiddal bárhol megihatsz egy csésze kávé, de a gyülekezet az egyetlen hely, ahol a homlokodra kenik a hamut halandó-

ságodra való emlékeztető jelként. Bármely hétvégén elvakíttathatod magad egy koncerten a fénytechnikával, de a templom az egyetlen hely, amit gyertyafény és szoltár tölt meg. Online is jó barátokkal kapcsolatot tartani, de a gyülekezeti közösség az az egyetlen hely, ahol a keresztség által Isten néven nevezett és szeretett gyermeke vagy. Bármely hajléktalan-szállón oszthatsz ételt a hajléktalanoknak, de csak az egyház tanítja, hogy egy közös ‚vacsora’ beemelhet minket Isten legbensőbb jelenlétébe.” – Vallja egy harmadik.

A fiatalok a Jézus tanítását hitelesen gyakorló, nyitott, őket is befogadó és elfogadó közösségeket keresik. Nem a gyülekezeti életet és az evangéliumot kell tehát nekünk menőbbé tennünk, hanem arra kell koncentrálnunk, hogy az istentisztelet, az érintett korosztályt megcélzó gyülekezeti alkalom maradjon szent, isteni. Ez az ami vonz. Egyedül ez vonz.

Örömmel tudatjuk az ifjúság sorsát szíven viselő Testvéreinkkel, hogy itt a Fasorban alakulóban van egy ilyen, Isten Igéje és a keresztény élet iránt erős érdeklődést mutató, ‚klasszikus’ ifjúsági kör, melynek a Fasorban az elmúlt években konfirmált gimnazisták a tagjai. Szeptember 23-án, a ‚Toronyélmény’ c. kiállítás közös megtekintésével ‚dobbantottunk’. Szeressétek és hordozzátok imádságaitokban ennek a körnek a tagjait!

A nevükben is köszönettel:

MGyTKati

(Forrás: https://www.washingtonpost.com/opinions/jesus-doesnt-tweet/2015/04/30/fb07ef1a-ed01-11e4-8666-a1d756d0218e_story.html?utm_term=.f33c7fe47fa7; <https://szolgagyulekezet.wordpress.com/2017/09/27/a-z-generacio-vissza-akar-menni-a-templompadba-allitsuk-meg-az-egyhazi-coolla-tevesenek-trendjet>)

Egyházfenntartói járulék befizetéssel támogassuk a fasori hitéletet 2017-ben új rend szerint!

Evangelikus egyházunk gyakorlatában az önálló egyházközségek működésének anyagi hátterét elsősorban a gyülekezeti tagok és céljainkkal azonosuló szimpatizánsok támogatása biztosítja. A személyes támogatás három hagyományos formáját különböztetjük meg:

1. Persely: az istentiszteletek alkalmával adott tetszőleges felajánlás (anonim felajánlás, amit mozgó perselyezéssel gyűjtünk vagy az álló perselybe helyezett összegekből összesítve vételezünk be pénztárunkba).

2. Adomány: a gyülekezet hitéleti céljaira felajánlott szabadon elhatározott összeg, gyakran ünnepek, családi események vagy belső indíttatás alapján (mindig névvel, átutalással vagy készpénzes befizetéssel, egyéni bizonylatokkal)

3. Egyházfenntartói járulék: éves rendszeres támogatás, ami a folyamatos hitéleti célú kiadások fedezésére szolgál (ezt nevezték régen egyházadónak). Minden felnőtt egyháztag ezzel a befizetési formával tudja kifejezni nevesítve is személyes anyagi támogatását saját gyülekezete irányában.

Fasori presbitériumunk 2017. március 1-jei ülésén új határozatot hozott az éves egyházfenntartói járulék mértékére vonatkozóan. Ennek lényege, hogy az **aktív korúak számára ajánlott minimális egyházfenntartói járulék összege 16 000 Ft/fő/év.**

Tudjuk, hogy többen jóval nagyobb összegű járulékbefizetéssel támogatják gyülekezetünket, ugyanakkor kis összegű nyugdíjkból élőknek, vagy szociálisan rászorulóknak még ez az ajánlott minimális összeg is megterhelő lehet. Utóbbi esetben köszönjük a kisebb összegű felajánlásokat

is (lásd Márk 12,41-44), amit továbbra is nagyra becslünk.

Most azokat az aktív korú egyháztagokat kérjük, akik eddig alkalmi adományukkal vagy perselyfelajánlással támogatták gyülekezetünket, hogy hitbéli elkötelezettségük, szimpátiájuk jeleként vállalják az idei évtől ezt az éves egyházfenntartói járulék befizetést (*Mindez ajánlott minimális támogatásként havi 1333 Ft-ot, vagy negyedévente 4000 Ft-ot jelent.*)

A befizetés módjára ajánljuk a sárga csekkes formát, melyet most EGYHÁZFENNTARTÓI JÁRULÉK pecséttel láttunk el, vagy a készpénzes befizetés gyülekezetünk pénztárába (hivatali időben vagy a templomi alkalmaink után), illetve választható a rendszeres banki átutalási megbízás. Számlaszám: **OTP 11705008-22506573:**

Fontos arról is tudnunk, hogy a választói névjegyzékünk összeállítása az egyházfenntartói járulékok és az adományok befizetése alapján történik, amelyet a gyülekezet hivatalvezető-pénztárosa tart nyilván. A választói névjegyzéknek külön jelentősége van minden olyan esetben, amikor a gyülekezet közgyűlése (tagja minden felnőtt gyülekezeti tag, aki a gyülekezet anyagi fenntartásában is részt vállal) hoz döntést. 2018-ban lesz esedékes a tisztújítás, amikor a névjegyzékben szereplők lehetnek választók és választhatók tisztségekre.

A Budapest-Fasori Evangelikus Egyházközség nevében, a gyülekezet világi elnökeként megköszönöm gyülekezetünk eddigi és a reformáció 500 éves jubileumi évében elköteleződő tagjainak a szíves támogatását!

Dr. Bartha Tibor felügyelő

Rövid hírek

KIEMELT ALKALMAINK A REFORMÁCIÓ ÜNNEPÉTŐL ADVENTIG

• Október 31. kedd

10:00-15:00 országos ünnepség a reformáció 500 éves jubileuma alkalmából Budapesten, a Papp László Sportaréna-ban (jelképes 500 forintos belépővel)

17:00 Ökumenikus ünnepség a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa szervezésében a Reformáció Parkban

18:00 Úrvacsorás istentisztelet Fasori Evangélikus templomban, utána a Luther-katakomba (új gyermek-ifjúsági központ és cserkészotthon) átadása *Gáncs Péter* püspök szolgálatával

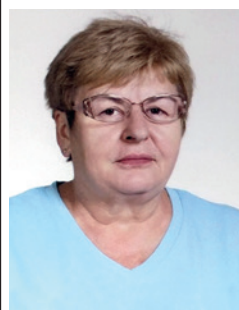
Késő esti felajánlás koncert *Rozmán Lajos* klarinétművésszel.

• November 25. szombat 15:00

Adventi szeretetvendégség és kézműves délután, amely 18:00-kor egy különleges gyermekeknek szóló előadással, a Mese-kantátával fejeződik majd be.

• **December 1-3.** Adventi Gyülekezeti Hétvége – Közösségben. Helyszín: Piliscsaba (Béthel Missziói Otthon). Jelent-

kezéseket a Lelkészhi hivatalban fogadjuk 2017. november 15-ig. A teljes ellátáshoz két napra 3.000 Ft-os hozzájárulást gyűjtünk személyenként

Tóth Irma egyházi szeptember elsejétől vette át a stafétabotot elődeitől. Isten áldását kérjük életére, szolgálatára!

Bibliaórák körrel a megújult Evangélikus Országos Múzeumban

Az Éjjel-nappal 7ker augusztusi gyerektáborát támogatta gyülekezetünk. Programzáró piknik a Klauzál téren.

Rendszeres gyülekezeti alkalmaink

ISTENTISZTELET **úrvacsoraosztással** minden vasárnap és ünnepeken 11 órakor

CSALÁDI ISTENTISZTELET minden hónap első vasárnapján 10 órakor

GYEREKEK JÁTÉKOS VASÁRNAPJA minden hónap 2., 3., 4. és 5. vasárnapján 11 órakor, az istentisztelettel párhuzamosan 4-12 éves gyermekek számára. Október végéig a Damjanich u. 28/b. alatti gyülekezeti terembe kísérik őket a szülők, az őszi szünet után pedig a Luther-katakombában lesz a foglalkozás, ahová Seben Glória hitoktató-lelkész a templomból kíséri át és vissza a templomba a gyermekeket.

ANGOL NYELŰ ISTENTISZTELET **úrvacsoraosztással** minden vasárnap 9:30-kor (a hónap 1. vasárnapján a gyül. teremben)

KONFIRMÁCIÓI ELŐKÉSZÍTŐ csütörtökönként 14:30-tól a gyülekezeti teremben.

GYŰLEKEZETI HITTANÓRA gyermekeknek a gyülekezeti teremben minden pénteken 13:30 órakor

HITTANÓRA az iskolákban órarend szerint.

BABA-MAMA KLUB kéthetente kedden délelőtt 10 órától a gyül. teremben.

FORRÁS KLUB Keresztelőre, konfirmációra, esküvőre készülő fiatal felnőtteknek, és minden érdeklődőnek, akik szívesen kapcsolódnának egy olyan közösséghez, ahol nyitottan lehet kérdezni, beszélgetni hitbeli és hétköznapi kérdésekről. A hónap utolsó szerdáján 18 órakor a gyül. teremben.

IDŐSEK BIBLIAÓRÁJA minden szerdán 15 órakor a gyülekezeti teremben.

BUDAPEST–FASORI EVANGÉLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG

számlaszáma:

OTP 11705008-22506573

Köszönjük támogatását!

BUDAPEST-FASORI EVANGÉLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LELKÉSZI HIVATALA

1071 Budapest, Damjanich u. 28/B. fsz. 1.

HIVATALI ÓRÁK

hétfőtől péntekig 9-13 óráig

TELEFONSZÁMAINK

Aradi György lelkész: +36-20-824-5371

Dr. Magyarkuti Gyuláné Tóth Katalin

beosztott lelkész: +36-20-824-7677

Zachary Courter gyakornok lelkész:

+36-20-375-7284

Lakatos Tamásné (Matild) hivatalvezető:

+36-20-770-3700

Seben Glória főállású hitoktató-lelkész:

+36-20-824-7757

Simon Attila főállású hitoktató-lelkész:

+36-20-824-3468

Gálos Miklós kántor: +36-20-770-3533

Tóth Irma mb. egyházi: +36-20-355-0548

Kövér Erzsébet egyházi h.: +36-70-300-9736

KÖZZÉTÉTEL

A Fővárosi Törvényszék 123.Pk.60.612/205/15 számú Végzésével elrendelte az „Alapítvány a Budapesti-Fasori Evangélikus Egyházközségért” elnevezésű civil szervezet kényszer-végelszámolását. A Bíróság végelszámolónak Dr. Gálos Miklós Pétert, 1089 Budapest Bíró Lajos utca 47. I.1. jelölte ki. A Bíróság felhívja a szervezet hitelezőit, hogy követeléseiket a kijelölt Végelszámolónál jelentsék be.

Reformáció a zsoltárok hangján

A reformáció kezdetének 500 éves jubileumán
ünnepi sorozat a 6. és 7. kerületben szolgáló
protestáns gyülekezetek szervezésében

október 28. szombat 18 óra

Református templom

(1071 Budapest, Városligeti fasor 7.)

Kamaraest hitvalló muzsikások tolmácsolásában.

Igét hirdet: Kübler János baptista lelkipásztor (8. zsoltár)

október 29. vasárnap 18 óra

Baptista imaház

(1077 Budapest, Wesselényi u. 53.)

Igét hirdet: Somogyi Péter református lelkipásztor (25. zsoltár)

Ima: Szabóné Papp Klára metodista lelkipásztor

október 30. hétfő 18 óra

Metodista templom

(1068 Budapest, Felső erdősor 5.)

Igét hirdet: Dr. Magyarkuti Gyuláné Tóth Katalin
evangélikus lelkész (90. zsoltár)

Ima: Pataky Albert pünkösdi egyházelnök

október 31. kedd 18 óra

Evangélikus templom

(1071 Budapest, Városligeti fasor 17.)

Igét hirdet: Dr. Khaled A. László metodista szuperintendens
(46. zsoltár)

*A záró alkalom közös úrvacsorai istentisztelet keretében
kínál közösséget Krisztusban.*

**Az istentisztelet után a Luther-katakomba
(új gyermek-ifjúsági központ és cserkészotthon) átadása
Gáncs Péter püspök szolgálatával.**

Szeretettel várunk minden érdeklődőt!